

Uskrsnuće

Prvina i naknadni plodovi

“Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!”

— **1.Korinćanima 15: 20**

DOK NASTAVLJAMO

gledati kako se čovječanstvo opire stisku Adamovog prokletstva grijeha i smrti, trebali

bismo pronaći utjehu u Božjoj svetoj Riječi Istine. “Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.” (Ivan 3: 16) I dar jedinorođenog Sina Božjega kao Otkupitelja čovjeka i njegovo uskrsnuće iz smrti, što je potvrđeno u našem uvodnom tekstu, od vitalne su važnosti u velikom planu vjekova kojeg Stvoritelj provodi za konačni blagoslov ljudskog roda.

Biblija nas uvjerava da će sve Božje namjere biti uspješno provedene. (Izaija 55: 11) Očev je plan bio da će se Isus odreći svog savršenog ljudskog života kako bi otkupio Adama i njegovo potomstvo. (Marko 10: 45; Rimljanima 5: 12, 19; 1.Korinćanima 15: 21, 22) Međutim, to nije bilo dovoljno da čovječanstvu pruži obnovljenu nadu u život. Isus je također morao uskrsnuti, jer mrtvi Mesija ne bi bio u stanju dovršiti djelo pomirenja svijeta s Bogom.

NEPOGREŠIVI DOKAZI

Biblija nas poučava da se Isus, nakon svog uskrsnuća, četrdeset dana pokazivao svojim apostolima “mnogim dokazima.” (Djela apostolska 1: 3) Pavao je kasnije nabrojao mnoge od njih, dodajući: “Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.” (1.Korinćanima 15: 3-8) Kad se Isus pokazao ostalim svjedocima, materijalizirao se u tijelu od mesa kako bi im omogućio da ga vide i razgovaraju s njim, ali čudo posebnog karaktera dogodilo se u slučaju Pavla.

Apostol Ivan je napisao: “Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu [Kristu] slični jer vidjet ćemo ga kao što jest.” (1.Ivanova 3: 2) Cijeloj crkvi, uključujući Pavla, obećano je uskrsnuće i uzvišenje na “slavu, čast i neraspadljivost” i druženje s Isusom, dijeleći njegovu nebesku slavu. (Rimljanima 2: 7; 8: 16, 17) To je ono što je uključeno u “rođenje od Duha.” (Ivan 3: 5, 6) Nakon rođenja duha, bit će moguće vidjeti Isusa “onakvim kakav jest.” S obzirom na naše ljudsko razumijevanje, oni koji budu od ove vrste bit će promijenjeni uskrsnućem u novu prirodu, božansku prirodu.— Filipljanima 3: 20, 21; 2.Petrova 1: 2-4

Pavao, međutim, objašnjava da je uskrslog Isusa vidio kao “nedonošče.” Drugim riječima, Pavao je ugledao božanskog Isusa iako sam nije postigao rođenje od Duha. Bio je to samo trenutni pogled na Učitelja u njegovoj slavi, a to je bilo moguće samo čudom. Čak i tako, sjaj onoga što je vidio zaslijepio je Pavla. Bilo je to za njega uvjerljivo svjedočanstvo da je Isus uskrsnuo od mrtvih, svjedočanstvo koje je, nadopunjujući svjedočanstvo drugih

“nepogrešivih” svjedoka, poslužilo da potkrijepi ovu temeljnu istinu svima koji su imali “uši da čuju”.

Dakle, bez ikakve nesigurnosti, Pavlovo uvjerenje seže kroz stoljeća sve do naših dana da je “sada Krist uskrsnuo od mrtvih.” Ovo je blagoslovljena istina i vjera u nju je temeljna za kršćanstvo. Međutim, koliko god čudno izgledalo, postojali su neki navodni Kristovi sljedbenici povezani s crkvom koji nisu vjerovali u uskrsnuće mrtvih.

Bilo ih je u crkvi u Korintu, skupina kojoj je napisano ovo prekrasno poglavlje o uskrsnuću. (1.Korinćanima 15: 12) Pavao ukazuje na to da oni uopće nisu vjerovali u uskrsnuće, i iako svoju nevjeru možda nisu primijenili na Isusa, on pokazuje da bi to značilo upravo to, jer ako u Božjem planu nije predviđeno uskrsnuće mrtvih, “tada Krist nije uskrsnuo.” Nadalje, apostol dodaje: “Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša.”—vss. 13, 14

Isus je umro da bi čovjeka otkupio od smrti, ali mrtvi Otkupitelj nije mogao vratiti one za koje je umro. Ako Krist nije uskrsnuo iz smrti, ne postoji obećano “potomstvo” koje će blagosloviti sve obitelji na zemlji, i nitko da ispuni sva divna mesijanska obećanja koja su dali proroci. (Galaćanima 3: 8, 16) Ako Krist nije uskrsnuo, nikada ne može postojati svjetsko kraljevstvo mira pod njegovom pravednom vlašću. (Izaija 9: 6, 7; Otkrivenje 11: 15) Kako li je doista važno Isusovo uskrsnuće u ostvarenju Božjih nakana. Ovo je dobar primjer kako je cijeli Božji plan udružen. Ne možemo odbaciti dio, a da ne nanesimo štetu cjelini.

Činjenica da je Isus uskrsnuo od mrtvih je sama po sebi veličanstvena istina, ali njezinu puninu značenja naglašava Pavao u izjavi da je “postao prвина od usnulih”. Jednostavno rečeno, to znači da će, budući da je Isus uskrsnuo od mrtvih, svi drugi koji su usnuli u smrti biti probuđeni – i crkveni ljudi i svijet – “svatko u svom redu.”—1. Korinćanima 15: 23

PLODOVI BERBE

Kada je raspravljao o nadi u budući sudnji period “u pravednosti,” koji zahtijeva buđenje mrtvih, Pavao je izjavio da je Bog “pred svima ovjerovio uskrisivši ga [Krista] od mrtvih”. (Djela apostolska 17: 31) Kao što smo primijetili, apostol kaže da je Isus postao “prвина od onih koji su usnuli” u smrt-nom stanju. Ovaj izraz — prвина — vrlo je značajan i Pavao ga je posudio iz Starog zavjeta.

Korištenjem ove simbolike ukazuje nam se još jedna važna istina. U božanskim dogovorima s izraelskim narodom, prвина svake žetve dana je Bogu kao žrtva. (3.Mojsijeva 23: 9-11) To je predočilo Isusa, koji je kao “prвина,” također bio prinesen Nebeskom Ocu. To je, u njegovom slučaju, bila žrtva samoga sebe, a u vezi s tom žrtvom bila je božanska volja da umre kao Otkupitelj i Crkve i svijeta. Isus je, simbolički rečeno, “posađen” u smrt, i kao pšenično zrno pao je u zemlju. Tijekom svoje zemaljske službe objasnio je da ako zrno pšenice ne padne u zemlju i ne umre, ono ostaje samo i nema nade da će donijeti plod. (Ivan 12: 24) Isus, zbog toga što je usađen u smrt, nije ostao sam. Uskrsnuo je iz mrtvih i postao “prвина” onih koji su usnuli. Stoga će biti slavna žetva svih onih koji

su u svojim grobovima — “drugih plodova” — jer će u svoje vrijeme čuti njegov glas i “izići će.”— Ivan 5: 28, 29

U nekim starozavjetnim slikama spominju se “najbolje prvine sa svoje zemlje.” (2.Mojsijeva 23: 19) Izraelci su prvine vidjeli kao naznaku i obećanje veće žetve koja tek ima doći kako godina odmiče. Slično, oni koji vjeruju u Isusovo otkupiteljsko djelo gledaju na njega kao na nadu da će cijeli svijet čovječanstva biti vraćen u život, kao što je Bog obećao kroz svoju Riječ. Gorepomenuto Pismo također ima simbolično ispunjenje. Isus je “najbolja prvina,” jer se o njegovoj pravoj crkvi također govori da je iz vrste prvina. (Jakov 1: 18; Otkrivenje 14: 4) Poput Isusa, oni se prinose Bogu i “srasli su po sličnosti” s Kristovom smrću. (Rimljanima 6: 5) Cijela vrsta prvina uzdignuta je do besmrtnosti u “prvom uskrsnuću,” dobivši “slavu nebesku.”— Otkrivenje 20: 6; 1.Korinćanima 15: 40

PRINOŠENJE PRVINE

Postoji još jedna lekcija o prvinama koju želimo razmotriti. Nalazi se u 3.Mojsijevoj 23: 10: “Kaži Izraelcima i reci im: ‘Kad uđete u zemlju koju vam dajem i u njoj žetvu požanjete, prvi snop svoje žetve donesite svećeniku.’” (*New American Standard Bible*).

Ovaj stih naglašava obvezu Izraela da daje Bogu prvine obećane zemlje kada uđe u nju. Uzimajući upute iz Pavlove izjave da su nam te stvari bile upozorenje, u njoj tražimo duhovnu pouku. (1. Korinćanima 10: 11) Kao sljedbenici Učiteljevih stopa, živimo, u duhu našeg uma, u zemlji obećanog predaha, uvjereni: “U Počinak doista ulazimo mi

koji povjerovasmo.” (Hebrejima 4: 3, *NASB*) Nakon što smo ušli u ovo duhovno utočište, koje “prvine” imamo za ponuditi našem Nebeskom Ocu?

Prvo, pozvani smo da prinesemo sebe vođeni u tom djelu Božjom voljom. “Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova.” (Jakov 1: 18, *NASB*) Novo svjetlo na prvinu baca Pavao: “I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.”—Rimljanima 8: 23, *NASB*

Kao što je aludirano u prethodnom stihu, Kristovi sljedbenici uživaju u jedinstvenom blagoslovu. Oni su prvi koji donose plodove Božjeg Duha. Ovaj plod je raznolik u svojim manifestacijama. Rečeno nam je: “Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost.” (Galaćanima 5: 22, 23, *NASB*) To što takve osobine karaktera mogu obilno cvjetati u sadašnjem vremenu kušnji i poteškoća, to je slava Bogu. Kao što je Isus rekao: “Ovime se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici.” (Ivan 15: 8, *NASB*).

Donošenje plodova Duha ima i druge blagoslovljene učinke. Kako ispoljavamo više takvih plodova u svojim životima, tako prenosimo blagoslov drugima na strogi način žrtve dok uživamo u kršćanskom zajedništvu s njima. Njih ohrabruje i tješi naš duhovni plod, a njihov nas. Osim toga, to je blagoslov za sve one s kojima svakodnevno dolazimo u kontakt. Zbog toga se iskreno trudimo dopustiti da naša “svjetlost tako svijetli pred ljudima.”—Matej 5: 16

“Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu

posluživši i poslužujući svetima.” (Hebrejima 6: 10, *NASB*) Naše prinošenje plodova neće ostati necijenjeno ili nenagrađeno, ali će prikupiti blago o kojem je Isus govorio: “Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu. Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.”—Matej 6: 19-21, *NASB*

Ako sada sijemo prvinu Duha u teškim iskustvima, radosno ćemo žeti. Psalmist o tome pjesnički govori. “Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. Išli su plačući noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.” (Psalmi 126: 5, 6, *NASB*) U uskrsnuću ponovno ćemo doći s povicima radosti i donijeti našu prvinu da je položimo pred našeg nebeskog Kralja.

BOŽANSKI POREDAK

Kao što smo primijetili, izraz “prvina” podrazumijeva naknadne plodove, pa apostol Pavao jasno daje do znanja da Isus i njegova crkva nisu jedini koji su uskrsnuli od mrtvih. “Jer kao što u Adamu svi umiru,” piše on, “tako će i u Kristu svi biti oživljeni.” (1.Korinćanima 15: 22, Williams New Testament) Međutim, postoji božanski poredak u tome. Kao što bi se prirodno moglo očekivati, “prvina,” oni koji su se pokazali vjerni u polaganju života u služenju Gospodinu tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba, primit će “prvo uskrsnuće.” “Nad njima druga smrt nema vlast,” jer će im biti dana “božanska priroda.” (Otkrivenje 20: 4-6) Nakon što se dovrši prvo uskrsnuće, tada će ostatak

čovječanstva, potomci, uskrsnuti od mrtvih. (1. Korinćanima 15: 23) Dakle, njihovo uskrsnuće bit će ostvareno tijekom tisuću godina vladavine Kristove vrste, Glave i dijelova tijela. “Doista, on treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt.”—vss. 25, 26

U uskrsnuću, objašnjava Pavao, nekima će biti dana “nebeska” tijela, dok će drugi imati “zemaljska” ili ljudska tijela. (vs. 40) To je vrsta prvine koja je uzdignuta na nebesku slavu u uskrsnuću. O onima ove vrste Pavao piše: “Sije se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno.”—vs. 44

“Prvi čovjek je od zemlje.” Adam je imao prirodno tijelo, koje je bilo savršeno sve dok nije sagriješio. “Drugi je čovjek Gospodin s neba”, za kojeg Pavao također kaže da je “duh životvorni.” (vs. 45-47) Nada onih koji žele vjerno slijediti stope Gospodina Isusa je da budu uzvišeni na nebesku slavu i povezani s “posljednjim Adamom” kao životvornici cijelom preostalom čovječanstvu. “Tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega,” piše Pavao. (vs. 50) To se odnosi na prvinu, koja nasljeđuje vladavinu kraljevstva, ima nebesku nagradu. Svi će podanici kraljevstva biti podignuti “od krvi i mesa”, kao ljudska bića. Ovo dovršenje Božjeg plana mora pričekati dok svi oni iz vrste prvine ne budu uzdignuti na slavu. Pavao piše o veličanstvenom svršetku ovih stvari: “Tada će se obistiniti riječ napisana: Pobjeda iskapi smrt. Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?”—1.Korinćanima 15: 54, 55; Izaija 25: 8; Hošėja 13: 14

Onima koji su odgajani u Kristovom tisućljet-

nom kraljevstvu kao ljudska bića bit će dano to vrijeme da budu “učenici Božji” i da uče o njegovim putevima. (Izija 54: 13; Ivan 6: 45) Puna misao Pavlovih riječi u 1.Korinćanima jest da će tijekom tog razdoblja svi koji ne sačinjavaju nebesku “prvinu” uskrsnuća, ipak, imati priliku prihvatiti Krista i poslušati zakone njegova kraljevstva i tako zauvijek živjeti na obnovljenoj, savršenoj zemlji.

Da bi bilo tako, bit će potrebno da se čovječanstvo probudi iz sna smrti. Pavao piše da će Bog “htjeti da se svi ljudi spase i da dođu do spoznanja istine.” (1.Timoteju 2: 4) Ispunjenje ovoga počet će buđenjem čovječanstva iz smrtnog sna koji je proizašao iz Adamovog prijestupa. Nakon što budu vraćeni iz smrti, bit će prosvijetljeni i poučeni svim Božjim načelima pravednosti. Oni koji za to vrijeme postanu njegovi, kroz vjerovanje i pokornost srca, bit će vraćeni u savršenstvo života i živjeti zauvijek.

POBJEDA NAD SMRĆU

Pobjeda” nad smrću i za Crkvu i za svijet moguća je samo kroz Krista jer je dao samoga sebe u smrti kao “otkupninu za sve”. (1.Timoteju 2: 5, 6) Ova se pobjeda očituje u uskrsnuću, a žrtvom savršenog “čovjeka Krista Isusa” postaje moguća nada budućeg života za sve koji su umrli – baš kao što je neposlušnošću savršenog čovjeka Adama smrt donesena na svijet.

Koliko li je važno da ostanemo postojani u ovim jednostavnim istinama Božjeg plana, usredotočenog na Krista. “Doista, sudionici smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo imanje stalnim sačuvamo.” “Tako, braćo moja ljubljena, budite

postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu.”—Hebrejima 3: 14; 1.Korinćanima 15: 58

Danas nema mnogo onih koji će obratiti pažnju na ovu lijepu i jednostavnu poruku. Međutim, to je vrijedilo i u Pavlovo vrijeme. To je oduvijek bilo istina i tako će se nastaviti sve dok Sotona ne bude vezan i ne bude mogao “više zavaditi narode”. (Otkrivenje 20: 3) Ipak, Božji se naumi ostvaruju. Najvažniji dio ovoga za Božje dijete je naša vlastita priprema da budemo povezani s Isusom u djelovanju kraljevstva tako što ćemo se pokazati dostojnima postati dio reda “prvine”.

SAŽETAK

Poanta je ove lekcije izražena u našem tematskom tekstu: “Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!” Drugi su privremeno probuđeni iz smrtnog sna, ali su kasnije ponovno umrli, kao u slučaju Lazara. (Ivan 11: 1-44) O Isusu, međutim, Pavao kaže: “Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje.” Sam uskrsnuli Gospodin je također svjedočio: “Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova, Amen.”—Rimljanima 6: 9; Otkrivenje 1: 18

Sveto pismo nas uvjerava da će se uskoro slavno kraljevstvo obećanja očitovati u “velikoj moći i slavi” za blagoslov svih obitelji na zemlji. (Izaija 40: 5; Matej 24: 30) Ovo je jamstvo da će se mir i dobra volja uskoro uspostaviti na cijeloj zemlji i da će grijeh, sebičnost, bolest i smrt biti uništeni. Biblija nadalje obećava da će se svi oni koji su umrli probuditi iz sna smrti, kako bi također mogli sud-

jelovati u blagoslovima Mesijanskog kraljevstva. Sve ove nade, i više od toga, osigurane su jer je Isus Krist umro kao čovjekov Otkupitelj i uskrsnuo je od mrtvih moćnom Božjom snagom.

Sasvim sigurno, Biblija obećava dolazak novog dana i nove prilike za sve nas, kojeg je Bog osigurao uskrsnućem Isusa Krista iz mrtvih. Citirajmo još jednom Pavlove riječi o Bogu: “On ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.” (Djela apostolska 17: 31, *NASB*) Radujmo se ovim divnim istinama sadržanima u Riječi Božjoj! ■